

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/5/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3722202101
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3722202101.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci žalobcu: L. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. - Y. XXX, zastúpeného JUDr. Mariánom Rojkom, advokátom so sídlom v Považskej Bystrici, Železničná 90/12, proti žalovanému: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Pribinova 19, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 00 151 700, o náhradu škody, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 8. novembra 2022, č.k. 4C/25/2022-63, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom druhom výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovaný **m á** proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie prvým výrokom konanie zastavil a druhým výrokom rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. V odôvodnení uznesenia súd konštatoval, že žalobca sa podanou žalobou proti žalovanému domáhal náhrady škody vo výške 25 117,17 eur s prísl. titulom náhrady za bolesť, SSU a náhrady za stratu na zárobku počas práceneschopnosti, ktoré mu vznikli v dôsledku zranení pri dopravnej nehode dňa 26.07.2018. Taktiež sa domáhal náhrady trov konania a zaplataenia nákladov spojených s vypracovaním znaleckého posudku v sume 219,12 eur. V priebehu konania, pred začatím pojednávania vzal žalobca žalobu v celom rozsahu späť z dôvodu, že žalovaný mu po podaní žaloby uhradil takmer 85 % z uplatneného nároku. Žiadal priznať nárok na náhradu trov konania v zmysle ust. § 255 a § 256 ods. 1 CSP. Žalovaný vo vyjadrení k späťvzatiu žaloby uviedol, že nesúhlasí so žalobcom uplatneným nárokom na náhradu trov konania. Poukázal na to, že žalobca si vynútil spor tým, že buď si nároky od neho mimosúdne neuplatnil vôbec alebo si ich síce mimosúdne uplatnil, avšak neposkytol požadovanú dokumentáciu, ktorú on vyžadoval vzhľadom na možnosť objektívneho posúdenia jeho oprávnenosti (strata na zárobku). On sa iba z podanej žaloby dozvedel, čo žalobca požaduje a navyše požadovanú dokumentáciu, nevyhnutnú na posúdenie nároku doložil žalobca až po podaní žaloby, pričom celé toto posudzovanie malo jednoznačne prebehnúť mimo súdneho konania. Mal za to, že je plne na mieste postup podľa § 257 CSP a nepriznať žalobcovi, resp. žiadnej zo strán náhradu trov konania. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ust. § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. CSP, keď konanie zastavil s poukazom na dispozitívny úkon žalobcu. Rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil s poukazom na ust. § 255 ods. 1 a § 257 CSP. Uviedol, že ust. § 257 CSP je ustanovením, ktoré z hľadiska náhrady trov konania prestavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok, i zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Je odôvodnené tým, že prísna aplikácia ustanovenia o náhrade trov konania by mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiadúcim tvrdostiam. Uviedol, že po preskúmaní obsahu spisu dospel jednoznačne k záveru, že v danom prípade je daný dôvod hodný osobitného zreteľa, ktorý odôvodňuje aplikáciu ust. § 257 CSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania. V danom prípade v konaní došlo k takej procesnej situácii, kedy by priznanie trov konania žalobcovi predstavovalo prílišnú tvrdosť voči žalovanému. Žalovaný už v priebehu konania poukazoval na to, že nárok žalobcu voči žalovanému nebol mimosúdne uplatnený, teda, že sa o jeho existencii dozvedel až z podanej žaloby. Súd mal za to,

že týmto postupom žalobca znemožnil žalovanému dobrovoľné plnenie, keďže žalovaný pred podaním žaloby nemal vedomosť o nárokoch žalobcu, vyplývajúcich zo znaleckého posudku MUDr. V. zo dňa 29.05.2022 na bolestné, SSU a na náklady na vyhotovenie znaleckého posudku. Ohľadne uvedeného súd poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/57/2021 zo dňa 29.09.2022. Súd dodal, že v danom prípade existujú dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti konkrétneho prípadu, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku uznesenia.

2. Proti tomuto uzneseniu, vo výroku o náhrade trov konania podal v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalobca, domáhajúc sa jeho zmeny tak, že mu súd prizná nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 68,26 %. Uviedol, že sa pokúsil o mimosúdne vyporiadanie svojich nárokov, pričom podľa neho bolo preukázané, že žalovaný mal k dispozícii zdravotnú dokumentáciu, no jeho nároky boli odmietnuté a dôvody odmietnutia neboli mu dané. On z dôvodu, že žalovaný jeho nároky odmietal, na preukázanie ďalších nárokov, ktoré mu vznikli v súvislosti s ďalšou operáciou dňa 13.11.2020, si nechal vypracovať znalecký posudok, aby sa predišlo prípadným námietkam alebo sponchybnovaniu nároku ako to bolo aj v prípade prvého lekárskeho posudku zo dňa 11.02.2020. V záujme urýchlenia súdneho konania teda zabezpečil súkromný znalecký posudok, ktorý je použiteľný v súdnom konaní. Z predchádzajúcej komunikácie so žalovaným pred podaním žaloby je podľa neho zrejmé, že žalovaný nemienil uznať jeho nároky, žalovaný mu neoznámil dôvody neuznania. Je podľa neho zrejmé, že žalovaný pristúpil k poistnému plneniu na základe podanej žaloby, preto má nárok na náhradu trov konania v zmysle ust. § 255 CSP. Žalovaný uhradil okrem iného aj stratu na zárobku v sume 5 411,02 eur, ktorá bola mimosúdne uplatnená už výzvou zo dňa 08.11.2021. Preto argument o nepredložení znaleckého posudku MUDr. V. neobstojí, keďže strata na zárobku nebola vyčíslená znaleckým posudkom, táto bola vyčíslená, voči žalovanému uplatnená a preukázaná ešte pred podaním žaloby. Preto tu podľa neho nie je dôvod na uplatnenie ust. § 257 CSP. Dodal, že z postoja žalovaného pred podaním žaloby vyplýva, že žaloba bola podaná dôvodne. On časť nárokov uplatnil mimosúdne, pričom tieto žalovaný bez odôvodnenia odmietol plniť. Opakovane uviedol, že žalovaný pristúpil k poskytnutiu poistného plnenia iba na základe podanej žaloby, o čom svedčí žalobe predchádzajúci postoj žalovaného.

3. K odvolaniu žalobcu podal písomné vyjadrenie žalovaný. Žiadal uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť a zaviazat žalobcu na náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že s podaným odvolaním nemôže súhlasiť, keďže žalobcom uvádzané skutočnosti nemožno považovať za objektívne a správne. Poukázal na to, že realitou zostáva fakt, že predmetný spor zaviniť práve žalobca tým, že v žalobe uplatnené nároky v sume 19 706,12 eur (bolestné 2 146 eur, SSU 17 341 eur, náklady na vypracovanie znaleckého posudku 219,12 eur) si od neho nikdy neuplatňoval a on sa o ich existencii dozvedel až z podanej žaloby. Žalobný nárok v sume 5 411,02 eur (strata na zárobku po skončení PN) síce uplatnený mimosúdne bol, avšak nebol dostatočne zdokladovaný a na doplnenie dokladov bol ním žalobca vyzvaný. Žalobca však namiesto doloženia potrebnej dokumentácie podal žalobu, pričom ani k nej nedoložil chýbajúce doklady. Tieto boli doložené až potom, čo sa doloženia dokumentácie domáhal po podaní žaloby. Nie je preto pravdivé tvrdenie žalobcu v odvolaní, že by on pristúpil k poskytnutiu poistného plnenia iba na základe podanej žaloby, o čom by mal údajne svedčať jeho predchádzajúci postoj. K nárokom v sume 19 706,12 eur žiadny postoj pred podaním žaloby zaujať nemohol, keďže o ich existencii nemal žiadnu vedomosť. Pokiaľ žalobca poukazoval na výzvy z 25.02.2020, resp. 08.11.2021, tieto sú irelevantné okrem iného aj z časového hľadiska, keďže nároky v sume 19 706,12 eur vyplynuli až zo znaleckého posudku MUDr. V. zo dňa 29.05.2022, pričom žalobca ho o ich existencii neoboznámil a jednoducho iba podal žalobu. Žalobca sa zo žalovaných nárokov obrátil na neho listom z 08.11.2021 iba stratou na zárobku počas PN od 18.08.2020 do 20.06.2021 v sume 5 411,02 eur, pričom tento nárok nebol dostatočne preukázaný lekáskymi správami z celého priebehu PN. Preto listom z 01.12.2021 boli od žalobcu tieto chýbajúce lekárske správy vyžiadané, avšak doložené neboli a neboli doložené ani k samotnej žalobe. Žalobca na predmetný list nereagoval žiadnym spôsobom a jednoducho iba dňa 27.07.2022 podal žalobu, čím zbytočne vyvolal spor. Zdôraznil, že doplnenie chýbajúcich lekárskeho správ bol nútený žiadať, keďže sumarizácia potrebných dokladov bola na objektívne posúdenie stavu žalobcu nevyhnutná za účelom preukázania jednoznačného súvisu druhej PN s dopravnou nehodou z 26.07.2018. Aj pokiaľ ide o nové doposiaľ nikdy neuplatnené nároky vyplývajúce zo znaleckého posudku MUDr. V., aj v tomto prípade bolo potrebné doložiť kompletne lekárske správy, z ktorých čerpal aj súdny znalec pri vypracovaní znaleckého posudku; skôr nebolo možné zaujať k nim stanovisko. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca doložil požadovanú zdravotnú dokumentáciu až dňa 06.10.2022, teda po podaní žaloby, bolo možné až následne podrobiť nárok

žalobcu verifikácii jeho správnosti. Poukázal na to, že prípadným priznaním trov konania žalobcovi by mohol vzniknúť neželaný fenomén, kde by bolo v priamom záujme žalobcov, resp. ich právnych zástupcov znemožniť mimosúdne vysporiadanie a priame podávanie žalôb aj v nesporových veciach, nakoľko by si boli vedomí istého „obdržania“ náhrady trov konania umelo vyvolaných sporov, ktoré žalovaní nespôsobili. Na celú situáciu je podľa jeho názoru jednoznačne použiteľné ust. § 257 CSP, ktoré v osobitných prípadoch umožňuje súdu zohľadniť špecifiká konkrétneho prípadu a úspešnej strane náhradu trov konania nepriznať tak, ako to urobil súd prvej inštancie v danej veci. V tejto súvislosti opakovane poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/57/2021.

4. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti, t.j. vo výroku o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť.

5. Uznesenie súdu prvej inštancie v prvom výroku o zastavení konania odvolaním napadnuté nebolo, preto je v tejto časti právoplatné a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté.

6. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

7. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

8. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

9. Ust. § 257 CSP predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 CSP) a od zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 CSP). Súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Znamená to, že súd nemusí zaviazat' neúspešnú stranu na náhradu trov konania, resp. nemusí zaviazat' stranu, ktorá spôsobila vznik trov svojím zavinением, aby tieto trovy nahradila protistrane. Dôvody osobitného zreteľa zákon bližšie nešpecifikuje. Výklad týchto podmienok ponecháva na súdnu prax. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo k určitej procesnej situácii; dôvody hodné osobitného zreteľa sa môžu týkať aj sociálnej situácie účastníkov. V takomto prípade je potrebné pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch (všetkých) účastníkov, teda nielen toho, koho by postihovala povinnosť nahradit' trovy konania, ale aj toho, ktorého majetková sféra by bola použitím výnimočného ustanovenia dotknutá.

10. V predmetnej veci bolo rozhodujúce posúdiť, či žalobca podal žalobu dôvodne.

11. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému náhrady škody, a to bolestného v sume 2 146 eur, sťaženia a spoločenského uplatnenia v sume 17 341 eur, nákladov spojených s vypracovaním znaleckého posudku v sume 219,12 eur, ktoré nároky vyplývajú zo znaleckého posudku vypracovaného znalcom MUDr. G. V. dňa 29.05.2022. Taktiež sa domáhal náhrady škody titulom straty na zárobku za obdobie od 18.08.2020 do 20.06.2021 v sume 5 411,02 eur. Spolu išlo o náhradu škody v sume 25 117,14 eur s prísl. (s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 27.07.2022 do zaplatenia). Uvedené nároky žalobca uplatňoval v súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa 26.07.2018, pri ktorej utrpel zranenia.

12. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že nároky požadované v žalobe ako bolestné v sume 2 146 eur, SSU v sume 17 341 eur a náklady spojené s vypracovaním znaleckého posudku v sume 219,12 eur si žalobca nikdy mimosúdne u neho neuplatnil a o ich existencii sa dozvedel až z podanej žaloby. Uplatnil si iba stratu na zárobku počas PN od 18.08.2020 do 20.06.2021, pričom tento nárok nebol dostatočne preukázaný lekáarskymi správami z celého priebehu PN a listom z 01.12.2021 boli od žalobcu tieto chýbajúce lekáarske správy žiadané. Napriek tomu však žalobcom neboli doložené a neboli doložené ani k samotnej žalobe. Považoval preto žalobu za predčasne podanú, keď žalobca sa nepokúsil vec vyriešiť mimosúdne. V podaní žalovaného zo dňa 14.09.2022 žalovaný opakovane zdôraznil, že pokiaľ ide o žalobou uplatnený nárok straty na zárobku počas PN od 18.08.2020 do 20.06.2021, žalobca si ju síce mimosúdne uplatnil, ale nedoložil požadované doklady potrebné k zisteniu objektívneho stavu,

keď chýbala predovšetkým zdravotná dokumentácia od decembra 2019 do júna 2021; pokiaľ ide o bolestné a SSU ohodnotené v znaleckom posudku znalca MUDr. V. zo dňa 29.05.2022, tieto nároky neboli mimosúdne uplatnené, pričom aj na ich posúdenie bolo potrebné doložiť zdravotnú dokumentáciu až do súčasnosti, predovšetkým lekárske správy a podklady, z ktorých vychádzal znalec MUDr. V. pri vypracovaní znaleckého posudku a rovnako bolo potrebné doložiť aj fotografie jaziev žalobcu za účelom posúdenia, či sa jedná o keloidné jazvy alebo nie.

13. Pred uskutočnením termínu pojednávania vo veci samej, nariadeného na deň 11.10.2022, žalovaný súdu oznámil, že pred pojednávaním mu žalobca doručil časť zdravotnej dokumentácie, preto žiadal zrušiť termín pojednávania a poskytnúť lehotu 1 mesiaca za účelom preštudovania doloženej dokumentácie a zaujatia stanoviska žalovaným k nárokom žalobcu po doplnení požadovaných dokladov. Žalobca sa zhodne pripojil k stanovisku žalovaného a žiadal o odročenie pojednávania za účelom poskytnutia lehoty žalovanému na zaujatie stanoviska k zdravotnej dokumentácii, ktorú mu predložil. Z tohto dôvodu bolo pojednávanie v danej veci odročené a nariadený nový termín pojednávania na 08.11.2022. Následne žalovaný podaním z 28.10.2022, doručeným súdu prvej inštancie 02.11.2022 oznámil, že po posúdení posudkovým lekárom akceptuje odškodnenie žalobou uplatnených nárokov, a to bolestné vo výške 2.146 eur, stratu na zárobku vo výške 5 411,02 eur, keď po doložení dokumentácie bol preukázaný súvis druhej PN s nehodou a posudkový lekár potvrdil aj z medicínskeho hľadiska dĺžku jej trvania, náklady spojené s vypracovaním znaleckého posudku vo výške 219,12 eur a z SSU akceptoval sumu 17.341 eur, pričom vo všetkých prípadoch pristúpil zároveň k plneniu týchto nárokov žalobcov. Celkovo žalobcov priznal náhradu škody vo výške 21.132,14 eur a podrobne vysvetlil, z akého dôvodu nepriznal časť z nároku za SSU. Následne žalobca podaním zo dňa 07.11.2022 vzal žalobu späť v celom rozsahu a žiadal konanie zastaviť, zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov konania. Súd prvej inštancie následne na pojednávaní 08.11.2022 rozhodol o zastavení konania a zároveň rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

14. V predmetnej veci je potrebné uviesť, že z výsledkov vykonaného dokazovania podľa názoru odvolacieho súdu nepochybne vyplýva, že uplatnený nárok žalobcu na zapltenie náhrady škody titulom bolestného, sťaženia spoločenského uplatnenia a nákladov súvisiacich s vypracovaním znaleckého posudku nebol mimosúdne u žalovaného uplatnený a o existencii týchto nárokov sa žalovaný dozvedel až z podanej žaloby. Tieto skutočnosti tvrdil žalovaný od počiatku súdneho konania, pričom ani žalobca v samotnej žalobe neuvádzal, že by vyzýval žalovaného na zapltenie týchto nárokov pred podaním žaloby a neobstojí jeho tvrdenie, že sa pokúšal o mimosúdne vypořádanie nárokov, pričom malo byť preukázané, že žalovaný mal k dispozícii zdravotnú dokumentáciu, no jeho nároky boli odmietnuté a dôvody odmietnutia mu neboli oznámené. Rovnako neobstojí tvrdenie žalobcu, že žalovaný jeho nároky odmietal, a preto na preukázanie ďalších nárokov, ktoré mu vznikli v súvislosti s ďalšou operáciou 13.11.2020 si nechal vypracovať znalecký posudok. Tieto tvrdenia žalobcu neboli nijakým spôsobom preukázané, zvlášť za situácie, že už aj v minulosti došlo k plneniu zo strany žalovaného z povinného zmluvného poistenia ich poistenca, ktorý spôsobil dopravnú nehodu (Augustín Kostelanský), a to nielen za bolestné a SSU, ale aj za náhradu straty na zárobku, keď žalobca predložil žalovanému potrebné doklady. Pokiaľ ide o náhradu straty na zárobku za obdobie od 18.08.2020 do 20.06.2021, tento jediný nárok bol žalobcom uplatňovaný aj mimosúdne, pričom ako dôvodne poukázal žalovaný v jeho odpovedi zo dňa 01.12.2021, žalovaný požadoval doručiť kópie lekárskeho správ o priebehu liečenia, a to ku dňu vystavenia práceneschopnosti 18.08.2020 do ukončenia práceneschopnosti 20.06.2021, aby bolo možné posúdiť ostatné uplatnené nároky na náhradu škody.

15. S poukazom na tieto skutočnosti odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje, že uvedeným postupom žalobcu bolo znemožnené žalovanému dobrovoľné plnenie, keď žalovaný pred podaním žaloby nemal vedomosť o nárokoch žalobcu vyplývajúcich zo znaleckého posudku, v prípade nároku na náhradu straty na zárobku žalobca neposkytol žalovanému kompletnú dokumentáciu a potrebné doklady pre posúdenie tohto nároku. Žaloba žalobcu bola tak podaná predčasne a nedôvodne. Uvedené potvrdzuje aj reálny fakt, že po obdržaní chýbajúcich nevyhnutných dokladov zo strany žalobcu a posúdení uplatnených nárokov žalovaný žalobcovi takmer celú uplatnenú náhradu škody zaplatil (uplatnil sumu 25.117,14 eur s príslušenstvom - žalovaný akceptoval sumu 21.132,14 eur).

16. V danej veci súd prvej inštancie pri rozhodovaní o náhrade trov konania aplikoval ust. § 257 CSP, keď mal za to, že priznanie trov konania žalobcovi by predstavovalo prílišnú tvrdosť voči žalovanému. Samotný žalovaný v priebehu konania v rámci vyjadrenia k žalobe navrhol, aby súd po doložení

požadovanej dokumentácie žalobu v nevysporiadanej časti zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá nárok na ich náhradu. Súd prvej inštancie takto vo výroku uznesenia pri použití ust. § 257 CSP aj rozhodol. Za situácie, že v zmysle vyššie uvedeného žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepatrí a žalovaný náhradu trov konania nežiadal, rozhodnutie o náhrade trov konania považoval odvolací súd za správne.

17. Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnému žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu týchto trov v rozsahu 100 %.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).